

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 12612

София, 22.11.2016

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в закрито заседание на двадесет и втори ноември в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:ИЛИЯНА ДОЙЧЕВА

ЧЛЕНОВЕ:МАРИЕТА МИЛЕВА

СИБИЛА СИМЕОНОВА

при секретар
на прокурора
от съдията

МАРИЕТА МИЛЕВА

по адм. дело № 12569/2016.

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по реда на чл. 229 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по частни жалби на „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“ против определение № 2291 от 10.09.2016 г. по адм. дело № 2127/2016 г., с което подадената от сдружението жалба против решение рег. № ДОИ16000036ВН004ВН от 23.03.2016 г. на секретаря на община Варна в частта относно формата за достъп до исканата информация е оставена без разглеждане и производството по делото е прекратено и против определение № 2623 от 18.10.2016 г. по същото дело, с което молбата на частния жалбоподател за допълване на първия акт с присъждане на направените в производството разноски е отхвърлена.

Жалбоподателят твърди, че определенията са постановени в нарушение на материалния закон, при допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила и са необосновани, като излага съображения в подкрепа на посочените основания за отмяна за всеки от актовете. Моли да бъдат отменени, като след отмяната на акта за прекратяване на производството, делото да бъде върнато на първоинстанционния съд за разглеждане на жалбата по същество.

Ответникът оспорва частните жалби.

Като взе предвид изложеното в частните жалби и данните по делото настоящият състав на Върховния административен съд констатира следното:

Производството пред Административен съд - Варна е образувано по жалба, подадена от „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“ на 22.04.2016 г., против мълчалив отказ на кмета на община Варна да се произнесе по подадено от сдружението заявление от 09.03.2016 г. за достъп до обществена информация. С жалбата е направено и искане за присъждана на разноските по делото. В хода на съдебното производство ответникът представя решение рег. № ДОИ16000036ВН 004ВН от 23.03.2016 г., с което е предоставен пълен достъп до исканата от сдружението информация, като на основание чл. 27, ал.1,т.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) достъпът до исканите документи е предоставен под формата на преглед на оригиналните планове, а не по електронен път, както е посочено от заявителя. Решението е изпратено на заявителя на 30.08.2016 г. и е получено от адресата на 31.08.2016 г. (известие за доставяне). С оглед новите доказателства, с молба от 09.09.2016 г. жалбоподателят уточнява, че поддържа жалбата против постановеното решение само в частта относно формата за достъп до информацията и представя предложение до кмета на община Варна за

обсъждане на техническите и финансови възможности за цифровизиране на исканата информация с оглед предоставянето ѝ във формата, посочена в заявлението (л. 39 от делото). При тези данни първоинстанционният съд приема, че жалбата е недопустима, поради липса на правен интерес от оспорване, като се аргументира, че мълчалив отказ не е формиран и постановеното решение е изцяло положително за жалбоподателя, а отклонението от поисканата форма за достъп се дължи на технически причини. По тези съображения с определение № 2291/ 10.09.2016 г., предмет на оспорване, оставя жалбата без разглеждане и прекратява производството по делото. Разноски с този съдебен акт не се присъдени. С молба от 26.09.2016 г. жалбоподателят прави искане за допълване на определението в частта за разноските. С молбата са представени пълномощно и договор за правна защита и съдействие, установяващ, че сдружението е заплатило 300.00 лв. възнаграждение за осъществената от адв. Иванов правна защита по делото. Молбата е отхвърлена с определение № 2623/ 18.10.2016 г., също предмет на оспорване в настоящото производство, с мотива, че разноски не следва да се присъждат, тъй като не са поискани своевременно.

При тези данни настоящият състав на Върховния административен съд, пето отделение, стигна до следните изводи:

Частните жалби против определение № 2291/ 10.09.2016 г. и против определение № 2623/ 18.10.2016 г. по адм. дело № 2127/ 2016 г. на Административен съд – Варна са подадени в сроковете по чл. 230 от АПК и от страна, за която съдебните актове са неблагоприятни, поради което са допустими.

Разгледана по същество, частната жалба против определение № 2291/ 10.09.2016 г., е неоснователна.

Първоинстанционният съд правилно приема, че в случая мълчалив отказ по смисъла на чл. 58 от АПК не е формиран, тъй като по заявлението на „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“ е постановено изрично решение. Този акт е положителен за жалбоподателя, поради което за последния не е налице интерес от оспорване на същия. Правилно е и заключението, че жалбата против решението на административния орган в частта, в която е определена формата на достъп до предоставената информация също е недопустима. Както е посочено в отправеното от сдружението до кмета на община Варна предложение (л.39 от делото) цифровизиране на исканата информация не е извършено. С това жалбоподателят фактически признава, че са налице обективни техническите пречки за предоставяне на информацията по електронен път, а прилагането на чл. 27, ал.1, т. 1 от ЗДОИ е обосновано. Направеното изявление в горния смисъл обосновава отсъствието на правен интерес от оспорване на решението на органа в частта относно формата за достъп до информация, тъй като не би могло да доведе до положителна за жалбоподателя правна промяна. Ето защо, като оставя без разглеждане жалбата и прекратява съдебното производство Административният съд - Варна постановява определение в съответствие със закона, което следва да бъде оставено в сила.

Частната жалба против определение № 2623/ 18.10.2016 г. е частично основателна. Отговорността за разноски зависи от изхода на правния спор и възниква за страната, в чиято полза е постановен съдебният акт. При прекратяване на производството жалбоподателят има право на разноски, ако с поведението си ответникът е дал повод за завеждане на делото (арг. чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал.2 от ГПК). Правото на страната за присъждане на разноски не се реализира служебно от съда, а следва да бъде упражнено по процесуален ред със съответно искане в този смисъл и представяне на доказателства за действително направени разходи по водене на

делото до приключване на устните състезания.

В случая неправилно първоинстанционният съд приема, че искане за присъждане на разноски не е направено до приключване на устните състезания. Напротив, претенция в този смисъл е изразена в жалбата против административния акт.

Поради това и тъй като съдебното производство е образувано единствено поради поведението на ответника, който не се произнася по подаденото заявление за достъп до обществена информация в срок, следва да се приеме, че жалбоподателят има право на разноски, ако доказателствата за действително направени разходи по водене на делото са представени своевременно. В случая до приключване на устните състезания жалбоподателят представя единствено доказателства за внесена държавна такса за производството в размер на 10.00 лв. (л. 17 от делото).

Доказателства за упълномощаване на адвокат и за заплатено възнаграждение в размер на 300.00 лв. са представени с молбата за допълване на съдебния акт в частта за разноските, т.е. след приключване на пренията, поради което не следва да бъдат присъждани. Поради изложеното настоящата инстанция приема, че Община Варна, юридическото лице в чийто състав е органът постановил оспорения акт, дължи на жалбоподателя сумата 10.00 лв. разноски по делото. Ето защо като приема обратното и отхвърля искането за допълване на определението за прекратяване на производството с присъждане на разноски до този размер първоинстанционният съд постановява съдебен акт, който в тази част е в противоречие със закона и с представените доказателства.

По тези съображения определение № 2623/ 18.10.2016 г. по адм. дело № 2127/2016 г. на Административен съд - Варна следва да бъде отменено в частта, в която искането за допълване на определението за прекратяване на делото с присъждане на разноски в размер на 10.00 лв. е отхвърлено и вместо него се постанови нов акт по същество, с който Община Варна бъде осъдена да заплати на „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“ сумата 10.00 лв. разноски по делото. В останалата част съдебният акт е законосъобразен и следва да бъде оставен в сила.

По тези съображения Върховният административен съд, пето отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ В СИЛА определение № 2291 от 10.09.2016 г. по адм. дело N 2127/2016 г. по описа на Административен съд - Варна.

ОТМЕНЯ определение № 2623 от 18.10.2016 г по адм. дело N 2127/2016 г. по описа на Административен съд - Варна в частта, в която искането за допълване на определение № 2291/ 10.09.2016 г. с присъждане на разноски в размер на 10.00 лв. е отхвърлено и вместо него постановява:

ОСЪЖДА Община Варна да заплати на „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“ град Варна сумата 10.00 (десет) лева разноски по делото.

ОСТАВЯ В СИЛА определение № 2623 от 18.10.2016 г по адм. дело N 2127/2016 г. по описа на Административен съд – Варна в останалата част.

Определението е окончателно.